

DR GÁBORI MIKLÓS MUNKÁSSÁGA

Dr. Gábori Miklós 1925-ben, Kapuváront született. 1945–1949 között a Pázmány Péter Tudományegyetem Bölcsészettudományi karán régészetet, antropológiát, és muzeológiát tanult, valamint egyetemes történelmet és művészettörténetet is hallgatott. 1949-ben régészetből és embertanból kapott diplomát, majd ugyanitt 1958-ban summa cum laude minősítéssel egyetemi doktori oklevelet szerzett. 1949-ben a Magyar Nemzeti Múzeum Természettudományi Múzeuma Föld- és Őslénytárának, majd 1950-ben a MNM Régészeti Osztályának ösztöndíjasa, rövid ideig a Veszprémi Múzeum muzeológusa volt. 1950 októberétől a Budapesti Történeti Múzeum, 1951-ben a Váci Múzeum, 1952-ben pedig ismét a Veszprémi Múzeum muzeológusa volt. 1952 novemberétől haláláig a BTM régésze, csoport- illetve osztályvezetője, végül 1974-től tudományos tanácsadójaként dolgozott. A magyarországi késői paleolitikumról írt kandidátusi értekezését 1961-ben védte meg. 1972-ben megszerezte a történettudományok (régészet) doktora tudományos fokozatot. Magyarországon, több helyen végzett jelentős ásatásokat. Mongóliába, később Kínába is eljutott. Az ősrégészet, azon belül is a paleolitikum kutatásának neves képviselője, Kelet-Európa, a Kaukázuson túli területek és Közép-Ázsia őskorának elismert szakértője volt. 1996-ban halt meg Budapesten. Sírja a Farkasréti temetőben található.